

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΦΥΛΙΟΥΣ ΣΠΑΡΑΓΜΟΥΣ

ΕΝΑ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΙΔΟΥΛΗ

Μία συντερακτική αειδία της Καποδιστριακής Ιστορίας. 'Η Ύδρα έπαινεσται ως μέντρο. 'Ο Ανδρέας Μιαούλης καταλαμβάνει τον Ναύποδανο του Πέρου. 'Ο Καποδίστριος ήρετος των διανοτήτων! 'Ο Ρωσοϊτάρης Στόλος διανιμέτορες τον Ελληνικόν. Μάχη στο στενό του Πέρου.
 «Βάζει φωτιά και τά καίσι...» Πόδις έπραγμα τοπούσες την τρομερή άπειλή του.

Καὶ ὁ θλιβερὸς ἐπίλογος.

Στήν Καπεδιστριακή Ιστορία έ-
πέρχεται και μιά δραματική σελίδα,
δηγυγώστει Ιωας στὸν πολὺν κόσμο
ή δύποτα δύως φανερώνει σε ποιό
βαθμὸν εἴλαν φύσεις τα πολιτικά
πάθη μέσα στις φλογερές ψυχές
τῶν ἄνδρων τοῦ Αγάνων.

Ἐπαντίον τοῦ Κυβερνήτη εἰχε σχηματισθεῖ ἀπὸ μιᾶς ἑρχῆς ἀντιτεύσεως, ἡ δοκιαὶ μὲν κροτεῖ καὶ φανερὴ θυσιαῖς τῶν ἔπιων διπλωμάτων, γιγαντούντων σε βαθὺς μετέπειτο. Μέσα οὐδὲ Πρεσός εἰχε θρυσθεῖ· «Ἐπαναστατικὸς Σάνδερσος» (1881) μὲ τὸ συνοπτικὸν διάλογον τῶν Κοσκοπόρων ἀπὸ τὴν «Ἐλλάδα». Οἱ ἐν Ναυπλίῳ ἀντικρέσθεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας συμβαλλοῦσι τὸ δέσμονα σὲ διηγοστούς θενταριών τοὺς Κυβερνήτη.

Κατά την 1831 σημειώνεται η ομοιότης με την άνωστρια στο Διαμένη της Μάνης άπλως την οικογένεια των Μανιτσιαλίδων με τους δύο πατέρες της. Αυτές ήταν η Κυβρέωντη δεσπότισσες έναντις τους πολεμικά πίσω δύμας διοικούλησσαν Αγγλογαλλικά πλοία, με τη διατήρηση νάρα προστατεύοντας τους επαναστάτες¹. Στη σειρά σήκωσαν δύλα ένωντάν τον πρόσδοτη Κερσογιάννου - δύκες άνωμάζαν τὸν άνωμοφθειρίον τοῦ "Εθνονού - δὲ Κερσατόσασος, τὸ θυμόπα-ητον Γρύπιας και ἀλλοι ὄρχυγοι. Ματὶ μ' αὐθεντος τὴν και οἱ διάποι τῆς Τροπίουν.

ηναν καὶ οἱ αἰτιοί τῆς προσέγονος.
'Αλλὰ ὅλ ἀπάντα τὰ ἐπαναστατικά καὶ νιγμά-
τα ἀπέτυχαν, γατὶ δὲ λόρδος ποὺ διψώντα τάξι
καὶ πουνχά, ὅχι μόνο δὲν τεύχει ἐβήθησε,
ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐναντιώθηκε κ'. Εἶται οἱ ἀνάρ-
τες ἔγκαττεβιψαν τοὺς ἀρχηγοὺς τους καὶ σκόδ-
πισαν.

Τότε ή ἀντιπολίτευσις ἀπεφάνεται νὰ συγήγει τὴν ἔδρα της σ' ἔνα υησὶ καὶ διάλεξει τὴν «Υ-δρα», διποὺ ορθοὶ χρύσον οἱ πότικοι ήταν ἄν-τικαποδισταῖκοι, καὶ μαζὶ τινὲς δὲ ἐνδοξος, ναύαρχος Ἀνδρέας Μιαούλης. Ἐκεὶ κατέψυ-χε καὶ δὲ πολὺς Ἄ. Πολύτιθωτος, δὲ ποτοὶς μὲ τὴν ἑρμηνείαν του «Ἀπόλλων» ἐβίβαζε χυ-διᾶτα τὸν Κυθερινῆτα: τὸν ὠνόματες τύραννο, φασσόφρονα καὶ καλότες τὸ λόπο να ἐπανοιστα-τησῃ ἐναντίον του. Καὶ δὲ Καπεδιστρος ἔ-γραψε στὸν πρώγητα Σ. Ήσοο, στὸ Παρίοι : «... Επὶ τοῦ παρόντος ἔχομον ἡμετέον πό-λεμον διὰ τοῦ καλ·μούσ· ἀλλοίμονον ἔμως δὲν κατανέψει οὐος; εἰς περοβ λιταύον·»

Τὰ γεγονότα ἡρήγονος ἐξαιτιαλογησαν τοὺς
ωδίους τους. Στὴν "Υδρα ἐγκυματιτῆς" μά
ἐπειπλέον. Συνταγαστική Επιτροπή απότε-
λουμενή ἀπὸ τοὺς : Κουντουριώτην, Μιαούλη
Βουδωνόην, Τομπάτην, Βούλανθρην, Κρατῆρι και
Οισονέμου, οι διοικηταί άνδειαντινοί
τοῦ ηρηγονού και διέκουπαν δράστες μάθε σχέσι
με τὴν δύναμιν Κυβερνήσης τοῦ Ναυπλίου. Γρή-
γορος ἐδὲ παράδειγμα τῆς "Υδρας τὸ δι-
μῆνθρανται και δίλλον νησιῶν τοῦ Αιγαίου. Τὸ αιληρότερο διμεταχύτη-
μα ἔναντιν τοῦ Κεφαλονίανήν θνατον ἡ Ἐπανάστασις τῆς Σύρου, που
ήνανταν τὸ πολεμικόν διλμάνιαν και ποτὲ τὰ τελείων τοῦ αποτ-
λούσαντος τοὺς καριτισταρίους οἰκονομικούς πόρους τοῦ Κράτους.

καὶ τοὺς ἄλλους κερδεῖσθαι, οὐκονίσκων, παύσιν οὐδὲ πράγματος.
Τότε πάλι Κατοδέστησεν ἀνάγκηστον τὸ ἀφῆσαι τὴν μετιοπα-
θῆ στάσιν τους καὶ νὰ ἔνεργηται μὲ αὐτοτρόπηται. Τὸ σπουδαῖτα ἡταν
δοῦθη ἐναντοῦ καὶ ἀποτελεσματικὸ χτύπημα στὴν Ἐπανά-
στασιν. Ὁ Ρώσος πρεσβυτής Ρούκιμαν ἀπαιτοῦσε «εἰς τονα και γε-
ννατα μέτρα». Ἔνωντόν είναι τὸν Καποδιστρον «εὐν συντροφή τὴν
μεφαλή τοῦ ἑπανταπτακοῦ δράκοντα». Στὸ Ναύσταθμο τοῦ Πόρου
δρεχοις τότε μετεικίνει δραστηριότατη Ἀγίης. Ὁ Ἑλληνικός Στόλος
επικιονες καρδισθανει και πονηρομαχει κ' επομαζότανεν νά πλεύσῃ στη
Σέρδη νά νά επιστρέψει τοὺς ἑπανταπτάτες.

Συνο για να τιμωρηθούν τους επαναστάτες.
"Ηιαν ήμερας ἐψινής ἀμνάνις. 'Η Συνταγματική' Ἐπιτροπὴ τῆς 'Υδρας συνήθιστος ἐπάντικως κ' ἔλαβε μιὰ τολμηρὴ ἀπόφασις: 'Ανένθεσε στὸ Ναύαριο 'Ανδροῦ Μιαούλην νὰ ματιώσῃ μὲν γοργὸν πραξικόπεια τὰ σχέδιά του Κυβερνητήν: Νό δέ πάντα σὺν καὶ μὲν 200 διπλωμάδων καὶ νὰ καταλαβῇ τὸν Ἀλληλικὸν Σύνολο, τὰ συνεργατικά του Ναύαριους καὶ τὰ δημόσια τὰ καταστήματα.

τον Ναύπακτον και τα ομηριακά κατεστήματα.

Τη νόχτα της 14ης Ιουλίου 1881 διόπιστη με 50 «Υδραίσν», με τη σημαντικόρυθρο του Α. Κριστή και τὸν Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο ως πολιτικών σμβουλού, έπηγε στό. Πάροι συνεννοήθηκαν με τοὺς γνώστους και περασμένα περάνταχα ἐνηγρηγοὶ την αιφνιδιαμόρι. Κατέθαβαν τὸ Ναύπακτον και τὸ Σόλο και ίψωσαν τὴ σημαία των στη φωνά τα «ΕἼ Λά δα».

Τὴν ἄποινη ἀναίγνη διειδός ποὺ βούλαμόν γε αὐτὸν. Πέρων ὁποια-

λοῦσε τὸ μεγαλεῖτον μέρος τῆς γεωτειῆς δυνάμως τῆς Ἐλλάδος. Ἀπόλλην, πλὴν τῆς φρεγάς αὐτὸν μιαστέρων (καὶ ποὺ τὸ πνευματικόν της ἦταν οὐανόνιον), υἱόρχειο καροβέττα «Σπέτσες», διὸ ἀλλα μικρότερα σπουδικήν. ὁ «Ἀστυνέ» καὶ οἱ «Καλεντός», πολλὰ νυ- πολικά καὶ μαρικά δίλλα μικρότερα πλεῖστοι, μηδεφορελέμανα κονιά- ἐνα πέντε ή έξι. Διότι τούτη την περιοχήν την περιελάμβανε μεγάλη

Ο Μιας θλ̄ς διέταξε νύ ξοπλισθών δλα τά πολεμικά πλοία
για νύ έτι φέρω στην "Υδρα", νά τά παραδώσου στην Επαναστατική
Επιτροπή, ή διαπού θά έστελνε έπειτα τό Στόλο ουτό στό Ναύπλιον
νά δύ όρθιν την Καποδιστρίου!

Εγνανθής: ιψη κορεβετας «Σ πέ τοι αι την ἐποχή ἐντεί
καν Ειωνιτονος Κανδάρης. Οι Μισαύλης πον άνακρονόθυμης
πατά δραγμής τεν μινήματος ἀκλέσει μένοι στη φρεγάτα «Ελλάδα»
τὸν ἔνδοξο πρωπλέτη κοι τοῦ έκανε τὰς κολαζενιών ωτερος πο-
τασίους γι νέν τὸν πάρη μὲν τὸ μήνυτο. Μοταλίας δύναται.
Οι ένδοξοι Ψυχαρίδης ήταν φανατικὸς δύσπεις την Ρωσοκάροκομπατος και
αριστοσύνην στον Καπεδάστρο. «Αονήθη τα λειπόντα διά Κανός και
τηγνομητικών ων ποραδώσω τὸ καρεβι του στην Ἐναντόσταση,
ωι εξόδοι τέλος οτι συνωμολά δινο-τας τό χέρι του εινον πολιόρ-
κου συνωμολατητι:

— Γειά σου, καπετάν Αγρέα! τι νέα είπες;
"Αν και συγκινημένος, άπο τη στάση αυθήτη
τοῦ Κανόνη, δι μιαύλων, πρέσβης τοῦ θεάτρου,
αι διέταξ τοὺς γάμιτες του νά τὸ στόλα
βουν. "Οταν δὲ Κανάρης ἐπροσέφυσε σὴν οκά
την φεργάτα, γιὰ νὰ κατεβῇ στὴ βάσικα
του, θρέψθη περιμνωλωμένος ἀπὸ τριάντα
ἡμέραις ομένους ἐπαναστάτες, εἰ δηοῖς τοὺς
συνέλαβαν. "Ο Κανάρης ἔχειρογέλασε πυνθάνεται
και ἀπολύτως τὸ μάππασπας διεσδύεις μάζ
πῃ λέξη. "Επειτα τὸ μιαύλων διέταξεις μάζ
φρεσφρά, ἄπο Υδραίους γάμιτες νά καταλά-

βράχον τῷ καρδίνι τοῦ Κανάρου.
Οὐαν τὸ Καπεδίοντας μέμεθα τὸ παιδικόντημα αὐτὸν, θειεῖν καταστάληκτος. "Οπως λέγεις ὁ Ιστορικὸς Εὐνοούληδης, δο Κυριεῖν την ἔννοιων μεγάλην ταραχὴ στήν ψυχὴν τους. Αἱ ἐκφράσεις καὶ ἡ συμπειριφορά αὐτῶν ἐνέφανον τὸν ἄγριον πούδον προσποτικῆς ἐκδήλωσεώς, ἐπεκαλέσθη δὲ νόμοις καὶ δικαιοσύνῃς, διποτες καταδικασθῶν εἰς θάνατον εἰς ήγιεινες τῆς Ἀντικοπίτευσεως! Τοὺς Υδραιούς ἐθεώρα δις στίφες βαρβάρων και πειρατῶν, οἱ διποτεις προσβαλλον τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, διάτοι εἴχατο εἰς αὐτοὺς τὴν οὐδόν, διότι εἴχατο εἰς αὐτοὺς τὴν οὐδόν.

Μιαούλης Ο Καποδιστριας ἐζήνετο τῇ συνδομῇ τοῦ Ράσσου Ναυάρχου Ρίουν, δὲ ὅποιος ἔπλευσε ὀμέσως στὸν ἀνακτονάταντόν μόνο. Συγχρόνως δὲ Καθερίνης ὑστείας στὸν Πόρο διὰ ἦρδι: ἵνα τάγμα Πλεύσο, 200 Ιππεῖς ὑπὸ τὸν Δηρ. Καλλέργη καὶ Ισχυρὸ σῶμα δάντων.

λεγεί και τοχήν σώμα ματωνά.

Ο Πρωτοσύνοδος διέπρασε στένη Πόρο, Διγυναροβόλησην
επιθεωτικήν διάπενταν τον Ελληνικού Σελίγο ένθετουν στήν δι-
νυκτικήν Η πελοποννησιακή περιοχή (στό λεγόμενο Γαλατά) τά σφρα-
τεύματα τον Καποδιστρίου.

Ο Ράθσος Ναύπλιος δώρισ την 29η Ιουλίου για τὴν ὁριστική ἐπίβασιν ἑνὶ τὸν τὸν ἀπανταστῶν. Τὰ Ρωσικά κανόνια μετανέμονται πάρα πολὺ, ἢ πάσχολοδονταν κούς ἀπανταστάει κι' εἰστι τὰ Κυ-
βερνητικά στρατεύματα ὃταν ἐμβισκαν καιρὸν νὰ κατεβοῦν ἀπὸ τὰ δύ-
ψιμα τοῦ Γαλατᾶ, πλέ πάσοντας τὴν ὥρην νερά τοι πορθμού και
κακοποίησην, πλέ ποτε τοῖν τοῦ Πάσον.

νοι κυριεύουσαν τό μικρό φρούριο τον Πόρον.
Το σχέδιο τούτο απέντελε πάλι την ἔχαρα γιατί διοικητής τοι
τάγματος τῶν Ἐπιλέκτων Διαμαντινᾶς, κατα-
την κρίσιμη στιγμή έκαστος ήτο θάνατος του. Ή-
πιθεώς δημος ἀπό θαλάσσης ἐπέντες τελείωσε
Δυν Ροσσικά πολεμικά προσβέβαταν τὸ Φρούριο
τοῦ Ποροῦ, όντος ἀλλὰ ἐγκύρωσαν τις Ἑλληνι-
κὲς κορβέττες, ποὺ ήταν πλοϊα παλὴ και κα-
κῆς ώλτορεμένα.

“Η μάχη ἐκράτησε μιὰ δρα. ‘Η Ρωσσικὲς μπόμπες ἔτιναξαν στὸν δέρα τὶς «Σποτσές» καὶ σχεδὸν ἐβύθιζαν μαὶ ἀλλὰ κορβέταν. Τὸ διπότε λευκαὶ πάντα ἔπιαν βαθιὰδ ἄνευταν αὐτὸν Μιαού-

λη και τον διαδούσας του. Τὸ βράδι τῆς 81ης Ἰουλίου οἱ πόρκωποι τοῦ Πέδρου (ποὺ είχε δράξει να πενν καὶ να τοῦ λείποντο τὸ παλαιφόδια) ἐδέχθησαν καὶ καταληφθῆ τὴν δλλή μερά η πόλις τους ἀπὸ τὸν Κυβρηνικοῦ στρατοῦ. Ἀπὸ τὴν δλλή μεριά οἱ Ρώμειοι δεχόνταν νέα λείψοντα τὰ ματία τους, ἀν οἱ προστατείου τοῦ κινήματος θεωροῦντα δὲ γνωστάς νά πάνε πάντα. *Улья*

τοις περιφερόντιαις οὐκέτι θέλουσαν να μάνε στην Ἑρώ.
Ἐπάνω στή φραγάτα «Ελλάδος» βάμαναν τρίαντα μύτομα με τὸ
Μισούλη. Ὁλοὶ ἡταν μάρτυρες την πάσην. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀτρόμητο
Ναύαρχο. Βράζοντας μέσα του ἀπὸ πίσσαν τοῦ Ὑδραίου πτολομαϊκοῦ
τῆς παρθεματικῆς τε Σαξίνη καὶ τὸν δέκατον καὶ πάρα στὴ Ρωσικὴν
ναυαρχίδα καὶ νὰ πῆ τοῦ Ρίχοντα διπλωμάτες νάρθισσον οἱ κυβερ-
νήσεις του Ἀγγλικοῦ καὶ Γαλλικοῦ στόλου γιατὶ νὰ διαπραγματισθῆ
ματτοῖ τοὺς τὴν υπόθεσης. Καὶ οἰκόπολες:

— «Νά τοῦ πῆς ἀκόμη πάθε· μὲν κάρδιν ιψή παραμικρῷ γίνεται γιὰ νὰ μπε πάρο μὲ μπομπεσιά, ἡ μὲν ρεσάλτο τὰ καρδία, β' ζω φυτιά καὶ τὰ καίσι ! Νά προσέξεις δὲ Ροβέσες, γιατί γινόμενα δὲλτο μπουράνιο !...»

‘Η τρομερή αντή ἀπειλή ἔκανε ζωὴν ἐντύπωσι στὸ Ρῆσσον Ναυαρίχο, ὃ διότις ἀπότην μὲν ηρωαῖς λόγῳ καὶ διεβαθύτως τὸ Σαζίνη ὅτι θετικοῦν νάρθουσι οἱ συνάδελφοι του ἐνοψίοι καὶ θετικοῦν ἀποστάσιοι μεταξὺ τους. “Υπέστρεψε πάλι ἀλλὰ λίταρα μὲ τὸν εὐδόμῳ γοῦν μια τοι Καποδιστρίου, ὃ διότις ἐστρατεύεται τὸ Πλάκαρναν ἐν τὸν ἀποτελεσματικὸν χώρημα τους.” Επαγαστάτες προτού φθασεν στὸν Πύρρο ὁ Ἀγγελοπατέλιος Στόλος ποὺ θα ἔδινεν ἡμίτικην ικανότηταν νὰ ἀπίσταται του στὴν Καβέρνην. Ο Ρέων: Ναυαρίχος, συνενθειμένος νὰ τηνακούνει τυφλὸν στὸν πόλην Ἀρχαναρίχο τοῦ Ταύρου, δροσίες νὰ ἐτοπισάρη τὸ χτύπημα: Τα κανόνια του Στόλου τον ἔκνυοιρριζόσαν τῆς πόλεως, τοῦ πορθμοῦ καὶ τοῦ λαθασούντος δρόμου πρὸς τὴν Υδρον. Τὸ μικρὸν ἀστέροιο τοῦ Πύρρου “Ἄ ίδε κι ὁ νόματαδέμαντα – εἰχε καταληφθῆσι δόπι Κυρρονίτικα ἀποσπάσματα. Ο Μισούλης είλες μάλι 30 ναυτικὲς στὴν Ελλάδα καὶ πολλῷ πλοιά του. Ολόλικος πρὸς τὴν Επαναστατικὸς Στόλος του ήταν ἀραιγμένος ἀπέναντι στὲ Μοναστήρι.

Τις ημέρες εκείνες δυνατούσαν στον Πόρο
λικού βρίσιμο. «Ο πλοιάρχος του Τελεβαγών μάλιστας να
η μηνήν οιλαστούσαν,» δάλλος Μιαούλης με την
περισσότεροι από την έδρα της στη βαρούσα «μέρεστά
διαλα.» Έχω λιθές διαπαγή στο πόδι την 'Ε.ανάσταση,
επειδή τάνε κάψω το Στόλο, πορά νά τενε πα-
ναρέπτα!»

Ηταν πρώτη άκομη, 9 ½ ή δρα, δταν ό Ρωσικός Στόλος έκοψαν ημίτημάς την απειλή του. « - Όλοι στις βάρκες! διέταξε. Και διαν όλοι κατεβήκαν ο Μισαούλης έβαλε ένα φυγήλι στην πυριτιδα- ποθήτη της φρεγάτας, τό δημάρχος και άνδρες πάλι στο καταστρωμα- τοβρέφος, με το δασκλό άκομη στο χέρι, έξαπονταντας βλέμματα μέσαν στη Ρωσική Ναυαρχίδη! Μόλις, έποικος φασε νά πηδήση στην θάλασσα και μια τρομερή διπορηξή συνιόραξε δύο τέλιματά και έκανε έχαλογυρισμό στα γύρω βουνά. «Ε φρεγάτα «Ε λ ά λ ζ» είχε τι- ναχθεί στονά δέρα!

Μετά μιά στιγμή, δεύτερος βρέθηκε σταναλόνισε τὸν Πάρο. 'Ο χυβερνήτης τῆς ποσθέντας «Υδρα» είχε μιμηθεὶ τὸ Μιαούλη.

Μέσα στη σύγχισις έμεινη, στὸν πολὺν, φευγόντας μέσα διπὸ τὰ ἐπιπλέοντα συντριβμάτα, ἀπὸ τὸ χαλάτι τῶν Φρουσιδῶν σφαιρῶν, οἱ Ὑδραιοὶ νανθεῖσι μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοὺς κατέρρυθσαν, μὲ φανερῷ κίνδυνῳ, νὰ βγοῦν ἀπὸ τὰ στενά και νὰ συσθῶνται στὴν Ὑδρᾶ.

Οι Ρεδσσοί, βοηθόμενοι διὰ τοὺς Ποριζέτες, ἐπεδόθησαν ἀμέτωπος σὸν ἔργο τῆς σωτηρίας, γιατὶ οἱ ἑπεξέδιοι Ὑδραιοί μυστορά-
νερόθεν εἰχον βάλει φωναῖ καὶ αὐτοὶ Ναϊστόνωμοι καὶ στὰ λοιπά
τὸν. Ἡ φλόγης ἐτύλιγαν δὲ τὸν Πόρο, ποὺ εἴη μεταβληθεί-
σα δίποτικα. Κάπας.

Τέλος καταθύωσαν νὰ σιρύσουν τὴ φωτιά· καὶ διατάσθησαν τὸ πυκνὰ σύγνευτα τους καπνοῦ, ἐφάντησαν ἐπάνω στὰ νερά τὰ συντρίματα τῆς· Ἐ· λα ἀ δ ο ϵ και τῆς· γ Υ δ ο ϵ και, δια τὸ πρῶτον ἔθνικῶν πλοίων, ποὺ είχαν ἀγόρασθει, μὲ πανελλήνιους δράμους, ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς και εἰς τοὺς ἀπειροτάτους τὸν Ἀνδρᾶ.

Δυστυχῶς δὲ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ οὐ τυ-
φλὸς φανατισμὸς – ἀπὸ τὸν δῆποτε εἶχαν
προσβληθεῖς καὶ οἱ μεγαλείτεροι ἄντοις τῆς
ἐποκῆς ἔκεινης – δὲν ἔταιρετος ἂδην. Προ-
χώρησαν δὲ στὴ δολοφονία τοῦ Ιω. Καπο-
διστρία, δηλαδὴ σὲ μάρτυρες ποὺ παρὰ λίγο
νά βρισιούσθη τὴν Ἐλλάδα.

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΡΟΔΟΤΩΝ

‘Ο προδέτης στρατηγὸς Ἀρνολᾶς. Τι τὸν ἐπειρίσαντε. Ταῦτα
μια πόδειον του και τα κατηράσθεντα του οὐμάτα! ’Ω προδέτης
τῆς Ρώμης και δὲ Σευαλίαν. Τὸ γούρρον τούτον προδέτου. ’Ω
ληστῆς Ρωμαίου και ὁ πατήρ του. ’Εκαλύπτεται νά με θυσιά-
σης, παρά νά γίνεται προδέτης!...’ Ὁ ἀρχικλίκηνος τῆς Κέρ-
οβεπής και ὁ δεύτερος τευ.

Καὶ τὴν διάθεσια τοῦ πολέμου ποὺ διεβήγαγε ἡ Ἀμερικὴ-
ναντίνης Ἄγγλης γινὴ νάντατηση ἵνα μνεξοτησία τῆς, δ ὀμρ-
ωικανὸς στρατηγὸς Ἀγονδάλ, προδότης τὴν παταίδα τον, προσεχ-
τησος στὶς τάξεις ἐπειδὴ δικαιότητα τῆς, δικαιότητα διακρίση γιὰ τὴν δ-
περβολικὴ στάλθησιά του.

Τὰ μπροστινὰ τακτητικά ποὺ ματέριοι πορεύ-
σανται

Τα φρεγανικά έπειτα πέμπτα που κατέρρευν ήσαν προσωπικά μεια όχι νότια στην αστέλλασσον, θυσίας μάπο μεγάλουν μάγνουν, κατώφθαλμον τέλος νότια περιμένασσον. «Ο „Αργολός“ τότε, έπαιξε πολύ στον οικήματος μαρμάρου στηριζόμενη, και τότε έφερτε στην τούχη τούτων ηπειρωτισσών οι συμπατούμενοι του διαν θάβεψεν στά χειρά τους ΚΙ ηντανός.

- Ἀπέλουστασις, διάπνεταισιν δὲ αἰχμάλωτος.. Πρώτα θὰ σον κόψουμε τὸ πόδι στὸ δύποιον γληγάθηκες πολεμῶντας ὑπὸ τῆς πατρίδος σου, καὶ κατίσπιν... θὰ κρεμάσομε τὸ ὑπόλοιπον σᾶμα σου!..

Τὸν καιρὸν ποὺ ὁ Σουλτάνος Σουλεϊμᾶν πολιορκούσας τὴν Ρόδο,— στὸ 1522,— παρούσας ὅσθικεν ἐνάκιν τὸν ἱνας κάτωνος ἢντις νήπιον ὃ δοπίει τὸν ὑποχεύθηκεν ἐν τὸν διευνολόγην νὰ μπῆ στὴν πολλήν ὑπέσχετο, διτὶ μετά τὴν εἰπιεινὰ ἢντις ἐπικινδυνήσεως θὰ τοῦ δίνει μὲν ἀπό τὶς κόρες του γιὰ γνανόν.

Ο Σουλτάνες ἐδέχθη, ἡ προδόσια ἔγινε, καὶ ἡ ἐπιχείρησις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπινίκαιας. Ὁ πρόδεστος, σύμφωνος μὲ τὴν ομφωνία ποὺ είχαν κάνει, ἤναπαρασύμπαθης στὸν Σουλτάνην καὶ τοῦ ὑπενθύμησε τὴν ὑπόσχεσιν του. Ο Σουλτάνης μὲν ἐκάλεσε τόπον μίαν ὅπε τὶς καρδίες του καὶ γυ-
ρίσενται, κατόπιν, πόρον τὴν προδόσιην, τοῦ εἰπε:

— Καθός θλεπεις δ, τη υπόσχομαι το ἔκτατο πάντως. Ἐπειδή δικές ή μόρι μου είναι μονούλια μάνα, και συ χριστιανός, διότι δε μπορεώ να σο τὴν δύσω παρῷ μόνον δια ποιησούμενος, δλλαγής πατήσης! Πρέπει δικές νὰ γίνεται μονούλια μάνα δχι, μένον μὲ τὰ λόγια, δλλά πραγματικά, δις τὸ βάθος; τῇ ψυχῆς σου. Γιὰ μὲν αὐτὸν πρέπει, μνηστικῶς; νὰ υποστηται μάδ μικροή... χειροδργική ἐπέμβαση.

Συγχρόνως, δι Σούλαντος έκανε νέα νόμιμα σύδνο ανθρώπων του, οι διπολοί συνέλαβαν το πρόσωπόν, και παρ' άλλες τις διμιουργίες του τέν... δγανον ξεναγανον!

Τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὥποιαν δὲ λήσταρχος Τεσταλογύγαν ἦλι μαίας ετοῦ θίνη Σικελία, σὺν εἰλήφθῃ δὲ Ἐμπισιοῖς φίλοις τοῦ ναι ὑποσχηγανταῖς τὸν συμφέροντας τοῦ Ρωμαίου. Μαζὶ μὲν τὸν Ρωμαϊκὸν ἀρχῆς συνένθεταν εὐαὶ τὸν γέρον πατέρα του. Στὸν Ρωμαῖον ἐπειδὴ συχειρώντας τότε, διτὶ δὲ ἕγροισαν τὴν Κύρην καὶ τὴν Ελευθερίαν σύντονα πατέρεια του, μόνιμον ἔδων σάβδα τὸν ἀρχγόν τους καὶ τὴν συμμορίαν την. Ἡ πόλη μεταξὺ κοιθήκοντος καὶ ὑπεικῇ στρεγγῆς, ἡ ὥποια διεβίβηθη, στὸν καναπέαν τοῦ συλλεκθέντος λήστρον ήστον τομορφός. Διά την ἕξειναν ἦτορὶ πάλιον τὸ δέον νὰ προστιμήσῃ: Νέα περιδόσων τὸν πατέρα του εἰδὼ δάμπιο, ή γάρ προδεῖ ση τοὺς συντρόφους του: Ἀπὸ τὴν γυναῖκα τοῦ οντότητος τὸν βύρειν τὸ τέον δὲ λίτιος δὲ πατέρας του, δ. διμούλος τοῦ τέοντος νῦν μὲν διατέσσαν νὰ τὸν θυσιάσῃ, γιατὶ, διπος τοῦ εἰλήφθησαν τοῦ θεάτρου αρχεῖον διπος τοῦ δέειρο πάσχει τὴν δύψιλειαν την. Η διητὴ Κύρη τοῦ θεάτρου αρχεῖον διπος τοῦ νεαροῦ τοῦ γεννητοῦ την.

οι μέν προτότινοι ήσαν τον γεννητόν τους· Ο 'γεωδός πάντα ἔπειτα σύντομος, ἀενίσθιας νά προδιαθέτω πάντα σύντομοφά τους καὶ δέ γέρον Πτ.-άρο, ἔναιστας θεός! Σέ δέσα δια βασιστικούς τους καὶ ὑπέβλεψαν κατόπιν τῶν γενού τουν, ἐστάθη ἀδύνατον νά τού βγαλούντων ἀπό τὸ σ.όμα καὶ τὴν παραμυθρή ἐπών προδιαθετική πλήρωσαν...

Ο αρχιδιάκονος της Κόρδοβας, πληροφορηθείς δια όντελφο του άγνωστού μένας την θέση του είχε απομολόθει στους έχθρους και ώς εις τούντα, ή «Ορέαν» πέσεις από καρδιά των μαυρογάλων ξέρεις στην έκαλητη, και έχεις πάσι από τόπονδιχρονικών βιβλίων την ολίδα δικών αναγράφετο ή γι' ννητης και τὸ δόνομα του προσδότου, λέγεται.

— "Άς έλειψει κάθιστα ίχνος νοῦ προδότο
αύτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς !

ΑΝΕΜΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

‘Υπάρχει ἔνας ἡλεκτρισμὸς ὁ ὅποιος ἔκκει
νώνται μὲν μέντοι τὸ δίγγιγμα τῶν δακτύλων

Galiani
Σεχγά δυσδ έρασται λατρεύονται ἐνώπιον προ-
τερημάτων ποὺ δὲν δέουν καὶ ἔγκαταλείπον-
ται ἐνώπιον ἀλατερωμάτων ποὺ δέουν δέουν.

• 85600.

